

Begrundelse

Spørgeren henviser til, at Rigsadvokaten i sit notat konkluderer, at der under hensyntagen til den lange tid, der er gået fra forbrydelserne blev begået, ikke er perspektiv i at retsforfølge pågældende. Flere af de 30 personer er mistænkt for endog særdeles grove forbrydelser, herunder mord, der ifølge straffeloven ikke forældes. Det er spørgerens opfattelse, at de 30 personer, der til dato har undslået sig for at blive dømt for deres forbrydelser, ikke adskiller sig væsentligt – og slet ikke til den mildere side – fra de sager, der i perioden 1945-1950 blev gennemført som en del af retsopgøret mod landssvigerne.

Svar (26/5 04)**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Som anført i Justitsministeriets besvarelse af 9. december 2003 af spørgsmål nr. S 985 fra samme spørger har Rigsadvokaten i en skrivelse af 26. marts 2002 over for Justitsministeriet redegjort for de undersøgelser, der er gennemført af sagerne vedrørende de personer, der efter 2. verdenskrig har været eftersøgt af de danske myndigheder mistænkt for drab mv. begået under den tyske besættelse. I redegørelsen er det bl.a. oplyst, at der efter Rigsadvokatens opfattelse ikke på grundlag af det foreliggende materiale bør indledes efterforskning eller gennemføres yderligere undersøgelser vedrørende den person, som er nævnt i spørgsmålet.

Justitsministeriet har efter besvarelsen af 9. december 2003 af det pågældende spørgsmål modtaget en række oplysninger om den pågældende person fra journalist Erik Høgh-Sørensen. Disse oplysninger er den 16. januar 2004 videre sendt til Rigsadvokaten, som samtidig er anmodet om at tage stilling til, om oplysningerne giver anledning til at foretage yderligere i sagen.

Rigsadvokaten har på denne baggrund ved brev af 20. april 2004 oplyst, at Rigsadvokaten finder, at der bør rettes henvendelse til de tyske myndigheder bl.a. med henblik på en afklaring af, om den pågældende person kan antages fortsat at være i live. Justitsministeriet har den 29. april 2004 fremsendt Rigsadvokatens anmodning til de tyske myndigheder.

Spm. nr. S 3715

Til justitsministeren (6/5 04) af:

Peter Skaarup (DF):

»Ser ministeren retsetiske problemer i det faktum, at man på grund af bevisets stilling ikke kan retsforfølge de i 1965 eftersøgte personer, al den stund at det selv samme bevismateriale i adskillige tilfælde rakte til dødsdomme og henrettelser under retsopgøret efter besættelsen, og ønsker ministeren som logisk følge heraf at rehabiliterer de dødsdømte?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 3714.

Svar (26/5 04)**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Det er et grundlæggende princip i dansk strafferechtspleje, at der ikke kan ske domfældelse i en straffesag, hvis der kan rejses rimelig tvivl om den tiltaltes skyld. Det beror på en konkret vurdering i hver enkelt sag og for hver enkelt person, der er anklaget for et strafbart forhold, om anklagemyndigheden kan løfte den strenge bevisbyrde, der gælder i straffesager.

Dette grundlæggende princip gælder også i forhold til forbrydelser, som er begået under den tyske besættelse. Det forhold, at det under retsopgøret umiddelbart efter besættelsen var muligt at føre det til domfældelse (for drab mv.) fornødne bevis mod en række personer, er således ikke i sig selv ensbetydende med, at det i dag – næsten 60 år efter afslutningen af 2. verdenskrig – vil være muligt at føre bevis for, at også andre personer har gjort sig skyldige i de samme eller lignende forbrydelser. Om dette er tilfældet vil som nævnt bero på en konkret vurdering i hver enkelt sag.